

Referat af

Generalforsamling i Dansklærerforeningens sektion for stx og hf

Torsdag den 4. oktober 2018
Comwell, Roskilde

Dirigent: Morten Mikkelsen, Fredericia Gymnasium

Morten Mikkelsen konstaterer at alle deltager er medlem af foreningen, og at generalforsamlingen er varslet i henhold til vedtægterne.

Referent: Anne Mette Finderup, *Dansknoter*/Ingrid Jespersens Gymnasieskole

Formandens beretning

Formanden, Birgitte Darger, præsenterede og takkede bestyrelsen og sagde i den forbindelse tak til Helle Trier og Christian Mohn, som har valgt at træde ud. Bestyrelsen har derfor ønsket at supplere sig med nye medlemmer og byder velkommen til Ninke Genefke og Henrik Nyvang. Derefter fremlagde Birgitte Darger den mundtlige årsberetning, som følger her. En uddybet skriftlig beretning ligger på Dansklærerforeningens hjemmeside.

“I år er overskrifterne i vores skriftlige årsberetning blandt andet faglighed, og der er tradition for at jeg i denne mundtlige version udvælger et af beretningens aspekter. Ligesom de sidste år vil I til sidst blive bedt om i regionerne at dele viden, tanker, ønsker og give den til os som indspark. I år har vi fokus på faglighed i dansk.

Jeg har en yndlingsaversion, nemlig udtrykket “der er ingen tvivl om”. Det breder sig overalt og indimellem også til min tunge. Der er ofte ingen tvivl om at: Der er ingen tvivl om at fagligheden er faldet, der er ingen tvivl om at eleverne ikke kan stave, der er ingen tvivl om at vi har de forkerte elever i gymnasiet.

Jeg beklager, jeg er næsten altid i tvivl.

For en måned siden talte jeg med en journalist fra Politiken. Han ville have mig til at kommentere en undersøgelse der viste at 1.-årsstuderende på SDU lavede flere sproglige fejl end gymnasieelever til studentereksamen. Jeg var i tvivl om hvad undersøgelsen viste. Det var han ikke. Det var for dårligt og tegn på forkert danskundervisning. Jeg spurgte om han aldrig selv lavede fejl i nutids-r eller satte et komma forkert? Han blev tavs, han havde jo en korrektur-ansvarlig ansat. Jeg prøvede at forklare at det har en 1.-årsstuderende ikke, og samtidig skal de skrive i nye genrer med ny begrebsbrug i ny præstationsammenhæng på uni. De fleste fejl var i komma og -r på referere. Jeg er i

tvivl om det viser graverende brister i vor nations stavekompetencer. For at skære sin pointe så der ingen tvivl var, konstruerede journalisten til artiklens overskrift en sætning med alle de fejl undersøgelsen viste at de studerende havde. Sætningen var utvivlsomt ubehjælpssom – men altså også fake. *Jyllands-Posten* troede den var autentisk, TV 2 det samme, og jeg blev faktisk vred. Ikke fordi jeg lød som en idiot da jeg efter den sætning fuld af fejl blev citeret for at mene at jeg ikke syntes undersøgelsen viste de studerende som dårlige stavere, men fordi jeg ikke synes det er i orden. Det er ikke i orden at lave sætninger der ikke findes, som om de er autentiske citater, det er heller ikke i orden i en stor landsdækkende avis at udpege og udstille dårlige stavere som den der havde skrevet sætningen, grangivelig måtte være (hvis personen fandtes). Den slags hjælper man, man peger ikke fingre. Dette skrev jeg til journalisten, som aldrig har svaret.

Måske vil denne sætning fra overskriften i artiklen og min reaktion en dag indgå i et kredsløb hvor der ikke er tvivl om at elever og studerende ikke længere kan stave, og at dansklærere er for tykpanede til at se det. Jeg skal indrømme at jeg ser den slags påstande om konstruerede sandheder som mere bekymrende end det manglende -r på referere. Samtidig havde jeg opfordret *Politiken* til at tage et medansvar og droppe komma-intolerancen. På *Politiken* (og forlag) er man ikke i tvivl om hvordan et rigtigt komma ser ud, og det ses konsekvent foran ledsætninger. Hvis de studerende i undersøgelsen ikke havde forsøgt at sætte startkomma, var omkring 50 % af de studendes fejl forsvundet. Journalisten forstod ikke hvorfor jeg ville relativere fejl. Fejl var vel fejl. Det har jeg så mine tvivl om nogle gange.

Fagligheden er faldet, lød det fra to meget lidt tvivlende ministre for undervisning og forskning. Derfor blev der nedsat undersøgelsesgrupper i flere fag, bl.a. danskfaget, og EVA kom med en rapport. Lad os her lade ligge at ministeren undsagde rapporten fordi hun ikke var enig. Det blev nemlig tilføjet at der i uddannelseskredse eksisterer et tabu som gør at vi ikke vil tale om den sandhed som uden tvivl findes: at fagligheden er faldet. Den udfordring må vi i dette talende forum tage op, og derfor skal I om lidt i regionerne have lov til at tage bladet fra munden og diskutere faglighed.

EVA-undersøgelsen skelner analytisk mellem tre måder at anskue faglighed på.

- den intenderede i læreplaner plus de skriftlige eksamensopgaver
- den lærerne praktiserer
- den eleverne opnår.

Den intenderede faglighed er ifølge undersøgelsen de sidste 50 år blevet mere og mere kompleks. Der er krav om dybde og bredde i faget, og fagets indhold og elevernes aktiviteter i forhold til dette indhold har ændret sig. I 70'erne var eleverne nogle læreren skulle meddele faget, hvilket vil sige litteraturens historie, til. I dag skal eleverne analysere, formidle, diskutere, kritisere, innovere, reflektere, være kreative, fordybe sig, digitalisere sig ... You know. I 70'erne skulle eleverne til eksamen skrive om udviklingen i Mellemøsten – uden nærmere forklaring – et emne nogle i dag nok ville mene var lige lovlig fagoverskridende – mens vi i dag sidder med dugfriske nye eksamensgenrer hvor rigtig meget er ekspliciteret for at minimere tvivl.

Det virker som om spørgsmålet om faglighed mere handler om fagsyn. Politikerne taler om faglighed som om det er en evig absolut størrelse. Måske er det fordi de frygter at netop deres fagsyn tabes af syne.

Det er bestyrelsens holdning at vi har et godt fag når vi kigger på læreplanerne. Det er et fag med en intenderet faglighed som giver plads til flere fagsyn. Vi skal fordybe os i kulturmøder de kommende dage her i Roskilde. Faglighed er også en slags kulturmøde, og møder skaber tvivl. For dem der ikke tvivler, kan den måde jeg og bestyrelsen taler om faglighed, være udtryk for at vi er underlagt et tabu. Jeg vil gå med til at være underlagt en tvivl.

Om lidt vil vi invitere jer i regionerne til at have tvivlende overvejelser om de uregerlige møder vi har i undervisningen. Vi vil spørge jer hvordan I får faget til at lykkes i undervisningen. Vi har den læreplan vi har, vi har de elever vi har. Hvad er det der gør at I går hjem efter endt arbejdsdag og tænker det her lykkedes, her var faglighed? I tilknytning til spørgsmålet vil vi høre om der er noget vi i bestyrelsen og foreningen kan gøre for jer i forbindelse med de nye skriftlige genrer. Vi tilbyder kurser og konferencer. Hvad har I brug for?"

Mischa Sloth-Carlsen fremlagde herefter årsregnskabet med følgende punkter:

Medlemstal: Samlet er der en fremgang på 207 medlemmer i hele foreningen så der nu er 7.014 medlemmer. Mht. medlemstilslutning i G kan der konstateres et fald ved juletid når kontingentet opkræves. Men så stiger det igen, og nu er det på 2016-niveau.

Økonomi: Estimat for G-sektionens økonomi i 2018 viser en fremgang i slutsum på knap 80.000 kr., opnået ved besparelser bl.a. i bestyrelsen og *Dansknoter*.

Kurser: Samlet har kurserne skabt et overskud på 0,3 mio. kr. G-sektionen har afholdt 17 kurser med 831 deltagere. Mange deltager i årsmødekurset, knap så mange i regionalkurserne – hvorfor, spørger Mischa, men opsummerer: Der er tilfredshed med omsætningen, og det vurderes at de mange kurser appellerer til forskellige typer af dansklærere. Bestyrelsen anfører at det er vigtigt at vi mødes på kurserne for det faglige fællesskabs skyld – på tværs af skoler i landet og på de enkelte skoler: Sig til din ledelse at det er vigtigt!

Formandens og kasserer-vikarens beretning blev godkendt uden spørgsmål. Morten Mikkelsen bemærkede at bestyrelsens ønsker om supplerings af medlemmer til bestyrelsen på generalforsamlingen skal godkendes af selvsamme generalforsamling. Der var ingen indvendinger mod suppleringen.

Derefter var der diskussion i regionerne og kort opsamling i plenum.